

Nr 31.

Av herr **Edberg m. fl.**, om skrivelse till *Kungl. Maj:t* angående
åtgärder till stävjande av kortspel.

Inom hela vårt land bedrives kortspelet i en sådan omfattning, att det hotar att bli en verklig kräftskada för samhället. Det uppväxande släktet, som gripits av spelraseriet, kan icke undgå att taga allvarlig skada av detsamma.

Ofta händer det att vid auktions- och samlingslokaler samt på andra offentliga platser kortspel äger rum, varvid särskilt ungdomen tager livlig del i spelet. Exempel finnas då vid dylika tillfällen tusentals kronor bytt ägare. Pojkar i skolåldern, vilka närvarit vid kortspelsorgier av detta slag, ha sedermera till den grad hängivit sig åt kortspel, att de i många fall drivits till stöld för att erhålla medel till insatserna.

På arbetsplatser och inom industrisamhällen, där kortspelsraseriet även gripit omkring sig, hotar detta »nöje» att bli ett samhällsont, som på alla sätt måste söka stävjas. Arbetare, som har stor familj att försörja, spela ofta bort sin avlöning för lång tid framåt, varigenom hela familjens existens äventyras.

Från arbetarehåll har man också insett nödvändigheten av att stävja kortspelet, och inom vissa län äro framställningar gjorda till Kungl. Befallningshavande med begäran om åtgärder för motarbetandet av det onda. Från nämnda myndighet har emellertid svarats, att det för närvarande icke existerar något lagrum, som ger K. B. befogenhet att ingripa på detta område.

Icke sällan förekommer det, att tågresande bli utsatta för kottier bland medpassagerarne, vilka idka kortspel under svordomar och högröstat tal, varvid slutet ofta blivit gräl och t. o. m. slagsmål. Huru sådana upp-

träden skola verka på ordningsälskande medborgare, det bör var och en kunna inse.

Tydligt är emellertid, att lämpliga åtgärder måste vidtagas från statsmakternas sida för att i någon mån stävja kortspelsraseriet, och jag anser för min del enda utvägen vara, att förbud utfärdas för kortspel på alla offentliga platser, varvid lämpliga bötes- och straffbestämmelser utfärdas.

På grund av det, som här andragits, tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täckes vidtaga lämpliga åtgärder mot kortspelsraseriet, som hotar att fördärva i synnerhet det uppväxande släktet.

Stockholm den 15 januari 1919.

P. J. Edberg.

Oscar Ericson.

E. G. Nilsson.

Gustav Johanson.

E. Räf.

P. Bergström
i Bäckland.

Artur Ryberg.

Jon Jonsson.

P. Aug. Månsson.
